

Poble de Déu que surt a l'encontre

Proposta de treball
per a l'itinerari
Presència en la vida pública

Separata per al treball de grups
durant el curs 2025-2026

Comissió Episcopal per
als Laics, Família i Vida

COMISIÓN EPISCOPAL PARA
LOS LAICOS, FAMILIA Y VIDA

Índex

00	Introducció	5
01	La nostra tasca	7
02	Un exercici necessari	9
03	Primer trobada: Reconèixer	13
04	Segon trobada: Interpretar	17
05	Tercer trobada: Escollir	23
06	Conversa Espiritual	27
07	Un procés compartit	35

0

INTRODUCCIÓ

0 INTRODUCCIÓ

Aquest document s'emmarca en el procés començat amb el Congrés Nacional de Laics (2020), que pretén ser una proposta de treball i creixement comunitari basat en l'escolta activa, el discerniment i la participació del laïcat d'Espanya.

Ha estat fructífer el camí recorregut, les experiències compartides i les actuacions realitzades. No ha estat un camí fàcil, però sí apassionant. Hem compartit diferents fites en el camí: Itinerari de Primer anunci, Sínode de la Sinodalitat, Congrés de Vocacions, etc. en què possiblement hi hakis participat. Si no fos així i ara t'uneixes a aquest caminar junts, des el Consell Assessor de Laics (CAL) et donem la benvinguda i et convidem a que preguntis qualsevol dubte o qüestió que pogués sorgir per tirar endavant la feina confiada.

En aquest moment la nostra atenció se centra en el discerniment personal i comunitari sobre l'Itinerari de Presència en la vida pública. La pretensió és que sigui treballat en grup durant el curs 2025/2026, per aprofundir en la vocació i la missió del laïcat, que procedeixen del baptisme. A continuació, s'explica la metodologia i la finalitat d'aquest procés.

LA NOSTRA TASCA

1 LA NOSTRA TASCA

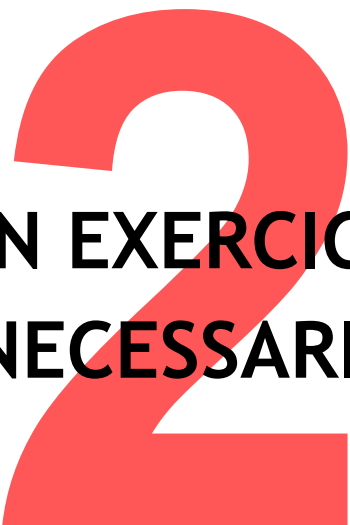
Què posem a discerniment? Creiem que cal **discernir sobre com estem en cada una de les nostres realitats eclesials —i en la nostra pròpia vida— pel que fa a la nostra presència en el món.** D'aquesta manera, escoltarem l'Esperit, que ens marca un camí i necessita la col·laboració de tot el Poble de Déu.

Tot camí ha de portar a una meta. La nostra, que és convenient tenir sempre present, és **impulsar, com a anticipació del Regne de Déu, el compromís de cada un de nosaltres i de la nostra Església en el món,** portant l'amor de Crist a cada un dels germans, resseguint els carrers, entrant en cada racó de la societat, en els límits de la societat, tocant les ferides de la nostra gent^[1]. També amb accions concretes en els nostres llocs quotidians de vida i de relació (família, amistats, treball, parròquia, moviment, lloc de compromís, la casa comuna, etc.), amb persones i rostres concrets. I sortint també a les perifèries com a resposta a la crida que rebem de servir l'Església i la humanitat.

I aquest camí a recórrer comença per la conversió pastoral i missionera del laïcat, del Poble de Déu, perquè siguem signe i instrument de l'anunci de l'Evangeli, que és esperança i alegria. Aquest canvi del cor ens portarà a acompanyar els homes i les dones en els seus anhels i necessitats, en els seus reptes i esperances, en el camí cap a una vida més plena.

Som conscients que cada realitat té els seus ritmes propis per avançar cap a la meta; l'important és adreçar-nos-hi. I fer-ho junts.

[1] Missatge del papa Francesc al Congrés de Laics 2020.

UN EXERCICI NECESSARI

2 UN EXERCICI NECESSARI

Per fer-ho, proposem seguir la **metodologia Reconèixer-Interpretar-Elegir (R-I-E)**, que ja vam experimentar tant durant la fase de precongrés com quan vam abordar l'itinerari Primer anunci, i també en tot el procés sinodal.

Convidem a que la **Conversa Espiritual** (eina sinodal) s'apliqui en cada una de les reunions previstes del nostre exercici de discerniment en les que treballarem la metodologia R-I-E. Més endavant es trobarà una explicació d'aquesta eina, també anomenada **Conversa en l'Esperit**, la seva finalitat i la seva metodologia pràctica.

Considerem important animar a posar-la en pràctica destinant-hi el temps necessari, per aquesta raó recomanem dedicar **almenys tres reunions** al nostre exercici de discerniment, una per a cada part, sense perjudici que cada grup s'organitzi com consideri més adequat en funció de les pròpies circumstàncies. És important que, amb caràcter previ a la reunió, **les preguntes siguin reflexionades personalment**, en clau de pregària, de manera que les reunions de grup es dediquin a compartir les mocions que ha suscitat el discerniment.

Cada reunió ha de ser concebuda en tot moment com **un trobada amb la resta de membres del grup, conscients de la presència de l'Esperit**, protagonista principal d'aquest camí. La paraula trobada es defineix com trobar-se dos o més persones en un mateix lloc i, al mateix temps, com a acte de coincidir en un punt. El nostre objectiu ha de ser precisament el de compartir les reflexions suscitées i obrir-se a l'Esperit perquè sigui Ell qui guiï els nostres passos i provoqui els punts de coincidència. És fonamental partir d'una escolta activa, tal i com hem experimentat en el procés sinodal, seguint el mètode de la conversa en l'Esperit.

Per això, recomanem iniciar amb la pregària d'invocació a l'Esperit Sant que trobarem al final d'aquestes pàgines; escoltar atentament, de manera respectuosa i agraïda, les intervencions dels altres membres del grup; reflexionar-les interiorment –sense comentar-les– i, abans d'acabar, determinar aquelles mocions que puguin entendre's compartides, així com possibles qüestions a afrontar més endavant. És fonamental, en aquest sentit, **que cada reunió es clogui amb una síntesi**, realitzada per l'animador o moderador, del que s'ha discernit.

L'objectiu final d'aquests trobades radica en **dur a terme un exercici profund de discerniment que ens impulsi a activar processos a nivell parroquial i diocesà, i també en les associacions i els moviments**. L'atenció i l'èmfasi, per tant, no s'ha de posar en la nostra anàlisi, sinó en allò que l'Esperit ens suscita a fer a través de les reflexions compartides.

Com ja s'ha anticipat, continuarem impulsant aquesta nova forma de fer camí treballant l'itinerari de Presència en la vida pública, que serà objecte de pregària, reflexió i acció a nivell general, sense descuidar les connexions amb el Primer anunci, l'Acompanyament i els Processos formatius.

3
PRIMERA TROBADA

RECONÈIXER

3 PRIMERA TROBADA: RECONÈIXER

En aquest pas, no es tracta només de posar en evidència com nosaltres veiem aquest itinerari en la nostra realitat personal i comunitària, sinó de **mirar a través dels ulls de Déu per reconèixer des d'ells aquesta realitat concreta**. Reconèixer significa examinar alguna cosa per comprendre la seva naturalesa i circumstàncies.

No és només un exercici en què es posa en joc la nostra intel·ligència, sinó sobretot suposa atenció i obertura de ment i de cor per contemplar persones i realitats amb la mirada de Déu. El que es demana en aquest primer moment és cultivar una mirada interior i observar la nostra comunitat **per tractar de comprendre com es troba en relació amb l'ideal del que és i implica la presència en la vida pública**.

El compromís de transformació evangèlica de la realitat és inherent a tota l'Església. Ser creient exigeix no només preguntar-nos qui soc jo sinó, sobretot, per a qui soc jo. Tota persona batejada, sigui quina sigui la seva vocació, viu la missió des de l'eclesialitat i la secularitat. El fidel cristià laic concreta aquestes dues dimensions de manera pròpia i particular. En aquest sentit, la presència en la vida pública adquireix gran importància per a la vivència de la vocació laical. I per tant, **per a totes i tots els laics**, més allà de la seva particular missió i carisma.

Amb l'itinerari **Presència en la vida pública** busquem fer una conversió a la dimensió social de l'Evangeli com a inherent a la pròpia vocació baptismal i promoure que les nostres comunitats siguin autèntica Església sinodal en sortida, que existeix per evangelitzar, es constitueix en instrument d'anunci, alliberament i promoció de la dignitat de tota persona i que, des de l'escolta de les angoixes dels homes del nostre temps (GS 1), té en la «cultura de l'encontre» la clau d'aproximació a la realitat social en què es troba.

Segons el que vam veure en el Congrés de Vocacions, «**un nexa profund uneix missió i vocació**. Encara que aquestes paraules expressen realitats diferents, el seu nexa d'unió és tal, que moltes vegades semblen paraules intercanviables. Per això podem dir que una Església missionera és una Església vocacional i que una Església vocacional és una Església missionera»^[2].

[2] Ponència final del Congrés de Vocacions, n. 7, Madrid, 7-9 febrer de 2025.

PEL QUE FA A L'ITINERARI PRESÈNCIA EN LA VIDA PÚBLICA

Em plantejo si la meua presència en els diferents àmbits de la meua vida és evangèlicament transformadora?

En quina mesura les nostres comunitats i les nostres estructures parroquials i diocesanes estan impregnades de compromisos en la vida pública?

Acompanyen els compromisos de participació en política, cultura, ensenyament,...?

Tenen cura de la unió fe-vida de les persones que en formen part?

PEL QUE FA A LES RELACIONS ENTRE PRESÈNCIA EN LA VIDA PÚBLICA I ELS ALTRES ITINERARIS

Com acompanyem i ens sentim acompanyats en la nostra responsabilitat perquè la nostra presència pública sigui evangèlicament transformadora?

Ens formem d'alguna manera per tirar endavant millor la tasca de presència evangèlicament transformadora?

En aquesta formació s'inclou la Doctrina Social de l'Església? Si és així, ens resulta útil?

Com integrem en la nostra Presència en la vida pública l'anunci de l'Evangelí?

**SEGONA
TROBADA**

INTERPRETAR

4 SEGONA TROBADA: INTERPRETAR

Una vegada hem observat la nostra realitat, hem de posar-la a la llum de la Paraula i del Magisteri de l'Església. Proposem fer-ho reflexionant sobre la Presència en la vida pública des de la base dels textos que se suggereixen tot seguit.

Novament, es tracta de cercar la mirada de Déu en la realitat que hem reconegut, d'**aprofundir en el seu sentit** –això significa interpretar– **per comprendre què ens demana, individualment i comunitària, en aquest moment**. És important que la nostra actitud sigui de docilitat a l'Esperit, deixant-nos qüestionar per Ell i pels germans i les germanes.

➔ EVANGELI

Lc 4,16-21

Jesús se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu ja que ell m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura».

Sense pretensió de ser exhaustius, oferim alguns textos del Magisteri que ens poden ajudar en la nostra reflexió sobre com la presència pública de la fe afecta directament els diversos àmbits de la nostra vida:

➔ MAGISTERI

EVANGELII GAUDIUM, 49

«Sortim, sortim a oferir a tots la vida de Jesucrist. Repeteixo aquí per a tota l'Església el que molts cops vaig dir als sacerdots i laics de Buenos Aires: prefereixo una Església accidentada, ferida i tacada perquè surt al carrer, abans que una Església malalta pel tancament i la comoditat d'aferrar-se a les pròpies seguretats. No vull una Església preocupada per ser el centre i que acabi clausurada en una embolic d'obsessions i procediments. Si quelcom ha d'inquietar-nos santament i preocupar la nostra consciència, és que tants germans nostres visquin sense la força, la llum i el consol de l'amistat amb Jesucrist, sense una comunitat de fe que els contingui, sense un horitzó de sentit i de vida. Més que el temor a equivocar-nos, espero que ens mogui el temor a tancar-nos en les estructures que ens donen una falsa contenció, en les normes que ens tornen jutges implacables, en els costums on ens sentim tranquils, mentre a fora hi ha una multitud famolenca i Jesús ens repeteix sense cansar-se: "Doneu-los menjar vosaltres mateixos!" (Mc 6,37)».

MISSATGE DEL PAPA FRANCESC, PER A LA 54a JORNADA MUNDIAL DE LA PAU

«La cultura de la cura com a camí de pau porta a eliminar la cultura de la indiferència, del descart i de l'enfrontament, que avui acostuma a prevaler. (...) La pau no és només absència de guerra, sinó una vida rica de sentit, plasmada i viscuda en la realització personal i compartida de la fraternitat i de les relacions socials justes».

EVANGELII GAUDIUM, 132

«L'anunci a la cultura implica també un anunci a les cultures professionals, científiques i acadèmiques. Es tracta del trobament entre la fe, la raó i les ciències, que procura desenvolupar un nou discurs i propostes orientades a una justícia y fraternitat més gran».

EVANGELII GAUDIUM, 183

«Una autèntica fe –que mai no és còmoda i individualista– sempre implica un profund desig de canviar el món, de transmetre valors, de deixar quelcom millor darrere el nostre pas per la terra. (...) Els cristians no poden romandre indiferents davant del patiment dels més pobres. Si algú se sent realment cridat a actuar, que no esperi directives generals. Que escolti el crit del poble, que miri al seu voltant, que surti d'ell mateix i actuï».

CHRISTIFIDELES LAICI, 3

«Noves situacions, tant eclesials com socials, econòmiques, polítiques i culturals, reclamen avui, amb força molt particular, l'acció dels fidels laics. Si no comprometre's ha estat sempre quelcom d'inacceptable, el temps present n'augmenta la culpa. A ningú no li és lícit de romandre desvagat».

LUMEN GENTIUM, 31

«Pertoca als laics, per pròpia vocació, buscar el Regne de Déu tractant les coses temporals i ordenant-les cap a Déu. Viuen al segle, és a dir, implicats en totes i cada una de les professions i afers del món i en les condicions ordinàries de la vida familiar i social, de les quals la seva existència està com entreteixida. Allí Déu els crida a complir la pròpia comesa, a fi que, guiats per l'esperit de l'Evangeli, ajudin com un llevat de dins estant a la santificació del món, principalment pel testimoniatge de vida i per la resplendor de la fe, de l'esperança i l'amor, revelin Crist als altres».

LLEÓ XIV^[3]

«La vida cristiana no es viu en aïllament, com si fos una aventura intel·lectual o sentimental, confinada en la nostra ment i en el nostre cor. Es viu amb els altres, en un grup, en una comunides, perquè Crist ressuscitat es fa present entre els deixebles reunits en el seu nom».

[3] Lleó XIV, Discurs als moderadors de les associacions de fidels, els moviments eclesials i les noves comunitats. Vaticà, 6 de juny de 2025.

Quines crides personals i comunitàries experimentem en relació amb el nostre compromís transformador de la realitat?

Ens sentim interpel·lats a revisar el nostre enfocament per oferir un testimoni evangèlic davant la cultura de violència, polarització, domini dels forts i poderosos, explotació dels vulnerables, abandó i abús de la casa nostra comuna...?

De quina manera?

ESCOLLIR

5 TERCERA TROBADA: ESCOLLIR

Hem observat la realitat eclesial a la que estem inserits i vivim la nostra fe. Hem compartit les nostres inquietuds i les hem posat sota el tamís del pla de Déu. Ara és el moment de concretar allò que ens ha inspirat la nostra reflexió i la nostra pregària i traduir-ho en compromisos específics a nivell personal i comunitari.

Des d'aquesta perspectiva, i més allà d'allò que el nostre exercici de discerniment ens hagi suscitat personalment, **compartim en grup allò que veiem necessari introduir en la nostra comunitat** per avançar cap els objectius que ens planteja cada un dels itineraris i **per comprometre'ns fermament amb el procés comú** que estem impulsant, amb el desig i el compromís d'ajudar a construir el món des del pla de Déu.

DES DE LES CLAUS QUE HEM COMPARTIT EN EL RECONÈIXER I EN L'INTERPRETAR

Com podem anar donant
resposta a les realitats
que ens envolten?

Quins passos concrets ens
comprometem a fer, tant
personalment com
comunitària, per avançar en
la presència en la vida
pública?

DELS PROCESOS QUE ES RECULLEN EN LA GUIA DE TREBALL PER AL POSTCONGRÉS

Quins ens són particularment
suggeridors i poden ajudar-
nos en la nostra realitat
concreta?^[4]

O quins altres processos,
que no hi estan recollits,
també ens podrien ajudar?

[4] Pot ajudar-nos en aquesta tasca recórrer a la Guia de treball per al Postcongrés que, juntament amb una síntesi d'actituds a convertir i processos a activar que són comuns a tots els itineraris (pp. 29 a 33), conté propostes específiques per a cada un d'ells plantejades per les persones que van participar al Congrés de Laics i un annex amb totes les aportacions dels grups de reflexió (pp. 57 i ss.).

<https://laicos.conferenciaepiscopal.es/guia-trabajo/>

6

CONVERSA ESPIRITUAL

6 CONVERSA ESPIRITUAL

La «Conversa Espiritual» o «Conversa en l'Esperit» (utilitzat indistintament) és un mètode, una eina, que va molt més enllà de les paraules. Demana estar atents als moviments espirituals en un mateix i en les altres persones durant la conversa, això demana estar atent a quelcom més que a les paraules expressades.

Principalment se centra en la capacitat d'escoltar Déu, a un mateix i a l'altre. I de reconèixer/discernir com l'Esperit Sant es va fent present entre les persones que conversen, en una atmosfera de confiança, acolliment i gran llibertat per expressar-se. Aquesta escolta activa va seguida d'una interiorització i d'una acollida dels altres, tal i com són, sabent que som en «terra sagrada» (cf. Ex 3,5).

La pregunta fonamental és:

QUÈ ESTÀ PASSANT EN L'ALTRA PERSONA I EN MI,
I COM EL SENYOR ESTÀ ACTUANT SOBRE AIXÒ?

a PER QUÈ la Conversa Espiritual

Perquè, amb altres formes de pregària, és la manera més intensa de saber allò que Déu vol de mi i del meu grup.

Perquè et prepara per aprofundir en el teu cor i en el del germà.

Perquè ens cal escoltar més l'Esperit Sant, que ens parla a través del silenci i de l'altre, per tirar endavant la missió de l'Església.

Perquè ens porta a expressar amb sinceritat la pròpia experiència, els sentiments i els pensaments i les mocions internes.

Perquè ens ajuda a educar-nos en l'hàbit del discerniment com a eina sinodal.

Perquè l'escolta va més enllà de les meres paraules.

b PER QUÈ la Conversa Espiritual

Perquè el Senyor guiï els nostres passos.

Per poder «veure» en cada moment el camí que hem de seguir.

Per anar creixent en la fe.

Per discernir com la presència dels cristians en la vida pública pot ser més veritable i eficaç.

Per acollir sense prejudicis l'altre en la seva singular singularitat.

Per compartir allò que ens importa en la vida.

Per dialogar amb els «diferents» i, alhora, sentir-nos germans els uns dels altres perquè aprenem de tots.

Per ajudar la comunitat a escoltar col·lectivament allò que Déu demana i avançar junts com un poble sinodal

Tenint present que pot aplicar-se per ajudar un grup a:

1

Formar-se una opinió discernida d'un tema.

2

Prendre una decisió en un afer concret.

c **PASSOS BÀSICS** de la Conversa en l'Esperit

01

Preparació*

Abans d'anar a la reunió del grup, els participants dediquen un temps de pregària i reflexió personal al tema en qüestió. Es pot reservar un temps adequat d'entre 30 minuts i 1 hora.

02

Reunió

(Temps estimat: 2 hores aproximadament, però es poden adaptar els temps)

L'ideal és que cada grup estigui format per 6-8 persones. Es nomena un facilitador per a la reunió del grup i aquest dona la benvinguda a tots els participants. Es proclama una pregària d'obertura (per exemple, la que indiquem al final d'aquesta separata) i cada persona pot compartir una o dues paraules que descriguin el seu estat interior en aquest moment, o una mínima presentació al grup.

* En el nostre cas, els temes a preparar prèviament –un per a cada reunió– és el material del R-I-E, que s'ha explicat als epígrafs 3, 4 i 5, respectivament, d'aquesta separata. Ens ajudaran a fer un exercici de discerniment sobre la Presència en la vida pública en la nostra realitat concreta, en la de cada persona i en cada grup que faci la reflexió. Aquest mateix exercici el farem totes les persones i els grups que fem aquest mateix treball en les diferents diòcesi espanyoles, així com en els moviments i les associacions.

03

Primera fase

«Prendre la paraula i escoltar»

Cada persona va compartint el fruit de la seva pregària personal. Tothom té el mateix temps per parlar (un màxim de 3 minuts).

L'objectiu es escoltar-se els uns als altres en lloc de limitar-se a expressar el que un vol dir. Es convida els participants a obrir els seus cors i ments per escoltar qui està parlant, i estar atents a com es mou l'Esperit Sant. Durant aquesta ronda no hi ha discussions ni interaccions entre els participants, excepte per demanar aclariments sobre una paraula o una frase, si cal.

04

Silenci

Es guarda un temps de silenci entre 2 o 3 minuts, durant el qual els participants atenen com s'han sentit durant la primera ronda, què els ha impactat en escoltar-la i quins han estat els punts notables de consol o desolació, si n'hi ha.

05

Segona fase

«Deixar espai als altres i a l'Altre»

Els participants comparteixen el que ha sorgit en el seu interior durant el temps de silenci. Ningú no està obligat a parlar, i els participants poden compartir espontàniament sense cap ordre en particular. No és un moment per discutir o refutar el que un altre diu, ni per sortir a col·lació el que els participants van oblidar esmentar en la primera ronda. Més aviat és una oportunitat per respondre preguntes com:

- Com m'ha afectat el que he escoltat?
- Hi ha un fil conductor en el que s'ha compartit? Falta alguna cosa que esperava que es digués?
- M'ha commogut especialment alguna de les intervencions?
- He rebut alguna visió o revelació en particular? De què es tracta?

Aquesta ronda permet al grup adonar-se d'allò que els uneix. És aquí on comencen a manifestar-se els signes de l'acció de l'Esperit Sant en el grup, i la conversa es converteix en una experiència de discerniment compartit.

06

Silenci

Es guarda un altre temps de silenci de 2 o 3 minuts perquè els participants copsin com s'han sentit durant la segona ronda i, en particular, quins punts clau semblen estar sorgint en el grup.

07

Tercera fase

«Construir junts»

Els participants comparteixen el que ha sorgit del temps de silenci anterior. També poden prendre nota de les formes en què l'Esperit Sant pot estar mobilitzant el grup.

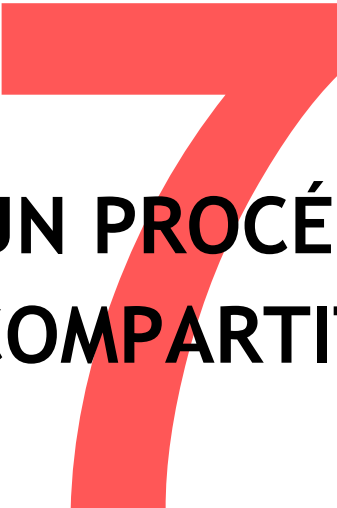
08

Revisió i informe

Finalment, el grup pot repassar i reflexionar breument sobre el desenvolupament de la conversa i decidir quins són els seus punts principals, que recollirà per escrit i es donarà als membres del grup abans de la reunió següent.

En acabar les tres Converses en l'Esperit, una per cada etapa del R-I-E, cada grup compartirà la seva experiència orant comunitària, tal com s'indica en l'apartat següent.

UN PROCÉS COMPARTIT

7 UN PROCÉS COMPARTIT

Una vegada fet l'exercici de discerniment, les mocions que s'han suscitat i compartit en grup s'han de **transmetre a l'Equip de Treball Diocesà** que coordini aquest procés, el que permetrà obtenir una panoràmica general a nivell diocesà que pot ser útil en la concreció de les dinàmiques pastorals pròpies. Si en alguna diòcesi no hi ha la figura de l'Equip de Treball Diocesà, els grups poden enviar les seves aportacions **directament al Consell Assessor de Laics**, com també ho han de fer les associacions i els moviments.

Al seu torn:

A

És important que a cada diòcesi l'Equip faci una síntesi i la transmeti al Consell Assessor de Laics abans del 31 de maig de 2026, ja que serviran per concretar els continguts de la Trobada Nacional de Laics sobre Presència en la vida pública. L'enviament s'ha de fer a l'enllaç següent:

<https://laicos.conferenciaepiscopal.es/formulario-cuestionario>

B

També s'aconsella que les experiències viscudes a les diòcesis **es comparteixin en la província eclesiàstica**. I que les associacions i els moviments ho facin **a través del Fòrum de Laics**. Estem convençuts que és molt bo el que es pot fer amb la dinàmica proposada, ja que contribuirà a afavorir la comunió i a seguir fent passos cap a una Església veritablement sinodal.

A aquest sentit, tots i cada un de els membres del Consell Assessor de Laics, i l'òrgan en el seu conjunt, està al servei de les realitats eclesials que s'uneixin al procés per ajudar i acompanyar en tot allò que fos

necessari. Amb aquesta finalitat, les peticions i consultes es poden formular a través de l'adreça de correu electrònic següent:

laicosconsejoasesor@conferenciaepiscopal.es

Més enllà d'aquestes consideracions de caràcter pràctic, s'ha de tenir molt present que l'**objectiu del nostre procés de discerniment inicial i del treball posterior** dels itineraris no és produir documents ni generar estadístiques, sinó **impulsar processos de conversió personal i comunitària**, canviar la realitat per tractar d'aproximar-la als somnis de Déu. I, des d'allò senzill, contribuïm amb el nostre llevat d'unitat a créixer en proximitat amb altres realitats eclesials i ser signe de comunió que ens impulsa a posar els talents al servei de la missió^[5].

En definitiva, amb aquesta proposta estem articulant **una forma comuna de mirar la realitat**, un camí de conversió pastoral que ens empeny a situar-nos en un estat permanent de missió, d'anunci explícit de Jesucrist, d'acompanyament als qui estan al nostre costat il·luminats per la nostra fe, d'aprofundiment en els seus misteris, d'acció transformadora de la realitat en què estem immersos.

[5] Lleó XIV, Discurs als moderadors de les associacions de fidels, els moviments eclesials i les noves comunitats. Vaticà, 6 de juny de 2025.

<https://www.vatican.va/content/leo-xiv/es/speeches/2025/june/documents/20250606-moderatori.html>

PREGÀRIA *

SOM AQUÍ, ESPERIT SANT,
REUNITS EN EL VOSTRE NOM.

VÓS QUE SOU EL NOSTRE VERITABLE CONSELLER:
VENIU A NOSALTRES,
DONEU-NOS SUPORT,
ENTREU ALS NOSTRES CORS.

ENSENYEU-NOS EL CAMÍ,
MOSTREU-NOS COM ASSOLIR LA META.

IMPEDIU QUE PERDEM
EL RUMB COM A PERSONES
DÈBILS I PECADORES.

NO PERMETEU QUE
LA IGNORÀNCIA ENS PORTI PER FALSOS CAMINS.

CONCEDIU-NOS EL DO DEL DISCERNIMENT,
PERQUÈ NO DEIXEM QUE LES NOSTRES ACCIONS ES GUÏN
PER PREJUDICIS I FALSES CONSIDERACIONS.

CONDUÏU-NOS A LA UNITAT EN VÓS,
PERQUÈ NO ENS DESVIEM DEL CAMÍ DE LA VERITAT I LA
JUSTÍCIA,
SINÓ QUE EN EL NOSTRE PELEGRINATGE TERRENAL
ENS ESFORCEM PER ASSOLIR LA VIDA ETERNA.

US HO DEMANEM A VÓS,
QUE OBREU EN TOT TEMPS I LLOC,
EN COMUNIÓ AMB EL PARE I EL FILL
PELS SEGLES DELS SEGLES. AMÉN.

** PREGÀRIA DEL SÍNODE SOBRE LA SINODALITAT*

CONFERENCIA
EPISCOPAL
ESPAÑOLA

COMISIÓN EPISCOPAL PARA
LOS LAICOS, FAMILIA Y VIDA